

Cultura

CRÍTICA

TEATRE

Canta, Winnie

29/09/11 02:00 - [JOAQUIM ARMENGOL](#)

I de quina manera, admirablement bé! Ja fa cinquanta anys que es va estrenar, a Nova York, *Dies feliços* de Samuel Beckett, el món particular del dramaturg quedava definit per sempre. Dissort i humor. L'esbós íntim de la condició humana, probablement, la mirada més precisa i colpidora. Qualsevol posada en escena de Beckett és sempre, *a priori*, una celebració; més encara quan el resultat és tan òptim. L'encantador Almeria Teatre estrena un muntatge recent d'aquest exigent clàssic. Una nova mirada? No. Poca cosa es pot fer amb aquest autor, més que seguir-lo, cercar-li la intimitat, les intencions últimes. A Beckett, la fidelitat li escau. Així ho ha entès l'equip de Lurdes Barba.

Jon Berrondo resol amb efectivitat l'escenografia. El món desèrtic i estrany de Beckett queda dibuixat per un munt de caixes de cartró tintades de negre, un monticle de pedres. Al bell mig Winnie, colgada de mig cos; dessota, en un cau, Willie, que dormita. El so del timbre ressona. Ja és de dia. Fa calorassa. A l'esquerra la bossa plena d'objectes, és l'univers personal de Winnie que es desplega i s'esgota: raspall i pasta de dents, ulleres, lupa, un mirall, pintallavis, el revòlver Browning, i l'ombrel·la blanca a la dreta, com sempre, com cada dia. Winnie parla i parla. Willie, sempre a l'ombra, viu una existència reduïda a mínims, gruny i llegeix un diari, viu en un forat, s'arrossega per desplaçar-se i gairebé no parla.

Aquesta parella de *clowns*, condemnats a una misèria afectiva permanent, fan riure i glacen el riure; estremeix la soledat que aboquen aquests éssers humans tan pareguts a nosaltres. Sentim el pesar i la inutilitat de repetir el mateix, un cop i un altre. L'etern retorn de viure cada dia, cada instant en l'absurd il·limitat de l'existència repetida.

Meravellosa Sílvia Sabaté, que no defalleix en cap moment, plena de vida interior, matisos i expressivitat esplèndida. Admirable posada en escena conjunta: direcció, interpretacions, llum, atrezzo... No se la perdin!

Dies feliços

Directora: Lurdes Barba

Teatre Almeria, 22 de setembre.

Darrera actualització (Dijous, 29 de setembre del 2011 02:00)

Publicat a

[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 29-09-2011 Pàgina 44

Notícies de ...

[Barcelona](#)